

KINH 1210. XÁ-LỢI-PHẤT¹

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở bên bờ hồ Yết-già, tại nước Chiêm-bà. Bấy giờ, Tôn giả Xá-lợi-phất cùng với các Tỳ-kheo hội họp tại nhà cúng dường. Tôn giả vì họ mà thuyết pháp, cú vị đầy đủ, biện tài đơn giản, dễ hiểu, ưa nghe; thông suốt không gián đoạn, hiển bày nghĩa sâu. Các Tỳ-kheo này chuyên thích đến nghe; một lòng lắng nghe, tôn kính ghi nhớ. Lúc ấy, Tôn giả Bà-kỳ-xá đang ngồi giữa pháp hội, tự nghĩ: ‘Ta sẽ ở trước mặt Tôn giả Xá-lợi-phất nói kệ tán thán.’ Nghĩ vậy xong, liền đứng dậy chấp tay bạch:

“Tôn giả Xá-lợi-phất, tôi có điều muốn xin nói.”

Xá-lợi-phất bảo:

“Tùy sở thích mà nói.”

Tôn giả Bà-kỳ-xá liền nói kệ:

*Khéo nói pháp tóm lược,
Khiến ai cũng hiểu rộng;
Ưu-bà-đề-xá hiền²,
Giữa đại chúng tuyên dương.
Đang lúc ngài nói pháp,
Từ cổ phát tiếng hay³;
Âm thanh ái niệm vui,
Tiếng thư thả điều hòa.
Ai nghe cũng ưa thích,
Chuyên nhớ không đời đổi.*

Khi Tôn giả Bà-kỳ-xá nói những lời này, các Tỳ-kheo nghe những gì Tôn giả nói đều rất hoan hỷ.

M

-
1. Pāli, S. 8. 10. Sāriputta. Thera. 1231-1233. Biệt dịch, N^o100(226).
 2. Ưu-bà-đề-xá 優婆提舍; Pāli: Upatissa, tên của ngài Xá-lợi-phất.
 3. Pāli: sājikāyivā nigghosa, tiếng phát ra như chim sājilī.